

[...]

33.004/I/P
CV/RV

Betreff: vraag om advies betreffende de toepassing van artikel 40, 2^e lid, en 41, § 1, van op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen.

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 22 februari 2001, heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies betreffende de beide volgende gevallen:

1. in welke taal moet de niet gepersonaliseerde brief worden gesteld die u tot de hele bevolking richt in verband met een "Euro Label" sensibiliseringscampagne?
2. in welke taal moet de brief worden gesteld die bij de verzending van eurorekenmachientjes wordt gericht tot WIGW's wanneer niet bekend is welke taal die mensen gebruiken?

*
* *

1^e geval:

Dit type niet gepersonaliseerde brief die thuisbezorgd wordt, moet worden beschouwd als een bericht of mededeling die door een centrale dienst rechtstreeks tot het publiek wordt gericht.

Conform artikel 40, 2^e lid, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks richten aan het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

Blijkens de vaste rechtspraak van de VCT heeft deze laatste artikel 40, 2^e lid, genuanceerd geïnterpreteerd.

In haar advies 1980 van 28 september 1967 heeft zij aldus geoordeeld dat, met het oog op het vrijwaren van de homogeniteit van de taalgebieden, eentaligheid de regel moest zijn voor de berichten en mededelingen die de centrale en gelijkgestelde diensten richten aan het publiek van de homogene gemeenten, en tweetaligheid voor het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad en de rand- en taalgrensgemeenten.

Advies 1980 werd meermaals bevestigd, onder meer in de adviezen 19.112 van 12 november 1987, 26.029 en 26.035 van 1 december 1994.

Wat de gemeenten uit het Duitse taalgebied betreft, heeft de VCT meermaals geconstateerd dat, hoewel artikel 40, 2^e lid, niet voorziet in Duitstalige mededelingen, ervoor moet worden gezorgd dat de berichten en mededelingen van de centrale diensten die van die aard zijn dat zij de Duitstalige bevolking kunnen aanbelangen, eveneens in het Duits worden verspreid, a fortiori nu de Duitstalige gemeenschap in de huidige staatsstructuur een volwaardige gemeenschap is (cf. adviezen 13.147 van 29 september 1981, 21.108 van 12 september 1989, 21.030 van 7 december 1989, 27.112/A van 9 november 1995 en 28.235 van 24 april 1997).

2^e geval

De brief die aan de WIGW's wordt gestuurd, draagt de naam van de geadresseerden. Hij moet worden beschouwd als een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier.

Naar luid van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokken zich hebben bediend.

Wanneer de taalgroep van die particulieren niet bekend is, rijst het vermoeden "juris tantum" volgens welk de taal van het gebied waarin die particulier zijn woonplaats heeft, ook die is van de betrokkene zelf.

Bijgevolg moet de bewuste brief worden gesteld:

- in het Frans voor een inwoner van een gemeente uit het Franse taalgebied (eentalige gemeenten, taalgrensgemeenten en gemeenten uit het Malmédysse);
- in het Nederlands voor een inwoner van een gemeente uit het Nederlandse taalgebied (eentalige gemeenten, taalgrensgemeenten en randgemeenten);
- in het Duits voor een inwoner van een gemeente uit het Duitse taalgebied;
- in het Frans en in het Nederlands voor een inwoner van een gemeente van het gebied Brussel-Hoofdstad.

Met bijzondere hoogachting.

De voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS